

УДК 929:930.253]:387.4:62(477.83)Львівська

Політехніка

DOI <https://doi.org/10.24144/978-617-8321-50-5.2025.128-141>

Людмила НАЙДА,
головний бібліограф
Науково-технічної бібліотеки
Національного університету
«Львівська політехніка»
Львів, Україна
e-mail: liudmyla.v.nayda@lpnu.ua

ПОСТАТЬ ГАЛИНИ ЗАХАРЯСЕВИЧ В КОНТЕКСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПАМ'ЯТІ

Анотація. У статті представлені результати дослідницької роботи історичної групи Науково-технічної бібліотеки Національного університету «Львівська політехніка» в контексті інформаційної політики пам'яті, з метою формування історичної свідомості українців, яка ґрунтується на важливих подіях і життєписах відомих постатей. Акцентовано увагу на постаті Галини Захарясевиц – дружини Юрія Липи, прагнення повернути її ім'я в інтелектуальний простір.

Розкрито співпрацю Науково-технічної бібліотеки в процесі пошуку інформації з соціокультурними установами. Показано результати цієї співпраці з різними закладами, які надають можливість бути присутніми у регіональному культурному просторі.

На підставі ґрунтовного дослідження архівних документів, представлено матеріали, які підтверджують студентство Галини Захарясевиц у Львівській політехніці. Показано особливості і деталі процесу навчання слухачки загального відділу та відділу архітектури. Опрацьовано джерелознавчі матеріали, що дозволили уточнити фактичні дані біографії мисткині й представити ім'я Галини Захарясевиц не тільки спільноті університету, вписавши його в

історію Львівської політехніки, а й долучитися до концепції політики пам'яті в культурній сфері.

На основі спогадів та публікацій її біографів, висвітлено нелегкий життєвий шлях та перипетії долі Галини Захаряевич. Зроблено короткий екскурс її мистецького доробку: володіння технікою розпису по тканині – батиком; працю ілюстратора народних пісень, казок і творів українських класиків; виготовлення вітальних листівок народного та релігійного змісту, виконання декорацій та проектування сценічних костюмів. Висвітлено організацію виставок творчих робіт мисткині.

Підкреслено представлення результатів досліджень: публікації у віртуальному просторі – на сайті університету; популяризація інформації в соціальних мережах; підготовка статті до ювілейного збірника, присвяченого пам'яті Галини Захаряевич-Липи.

Акцентовано на засобах комунікації між Науково-технічною бібліотекою і громадськістю та ролі в промоції діяльності бібліотеки.

Ключові слова: *історична пам'ять, дослідження, архівні документи, співпраця, проєкт, Львівська політехніка, Галина Захаряевич.*

Сьогодні, як ніколи, важливе питання історичної пам'яті – складової національної самоідентифікації українців. Ключовою функцією історичної пам'яті є передача знань про минуле, як основи самоідентифікації. Не менш істотним є формування історичної свідомості українців. Історична пам'ять ґрунтується на важливих подіях і життєписах відомих постатей. Якщо не хочемо перетворитись на манкуртів, ми повинні пам'ятати і належно вшановувати історичні події та ювілейні дати видатних постатей. Саме в процесі цього пошанування формується відчуття приналежності особи до минулого своєї країни.

В історичній долі нашого народу так уже склалося, що таланти не знаходять за життя належної оцінки. Потрібен час, щоб усвідомити, зрозуміти і визнати їх внесок у культурне надбання українського народу. І не випадково, що соціокультурним установам – бібліотекам, музеям, архівам – відведена роль формування уявлення про минуле. Тому заходи

і проєкти, пов'язані з увіковіченням історичних подій та постатей, їх популяризація спрямовані на формування історичної пам'яті й успіху в цьому можна досягти тільки тісною співпрацею цих установ.

У контексті історичної пам'яті, в полі нашої зацікавленості – дослідження історії Львівської політехніки, а саме біографій випускників та слухачів навчального закладу минулих періодів, які відзначились у різних сферах суспільного життя: науці, політиці, мистецтві. Члени історичної групи Науково-технічної бібліотеки співпрацюють з кафедрою історії, музеєзнавства та культурної спадщини НУ «Львівська політехніка» у комплексному проєкті з популяризації різних аспектів історії Львівської політехніки. Однією з таких ініціатив є підготовка і випуск біографічного довідника «(Не)Відомі випускники Львівської політехніки», в якому подані статті, де висвітлюється життєвий та творчий шлях, а також здобутки наших колишніх випускників.

Також у рамках вищезгаданого проєкту започатковано рубрику на сайті університету «Хроніки політехніки» – як засіб популяризації та висвітлення відомих і важливих фактів з історії університету, а також розкриття її маловідомих чи призабутих сторінок. Особливий акцент робиться на постатях наукових працівників, випускників та осіб, причетних до творення іміджу наукового закладу. Імена багатьох із них зараз незаслужено забуті.

До попереднього випуску довідника «(Не)Відомі випускники Львівської політехніки» ми підготували допис про Стефанію Гебус-Баранецьку – видатну художницю-графіка, майстриню гравюри по дереву. Цьогоріч в епіцентрі нашої уваги – постать Галини Захаряевич.

Так хто ж така Галина Захаряевич? 2024 р. – рік пам'яті Юрія Липи – лікаря за фахом, поета і громадського діяча за покликанням. Якщо його ім'я уже давно повернене із забуття, то постать його дружини – Галини Захаряевич, яка була обдарована різноманітними талантами і, яка яскраво розпочала

свій творчий шлях художниці, але пройшла через страшні випробування, була майже невідома. Тому таким важливим є для нас прагнення повернути в інтелектуальний простір ім'я Галини Захарясевиц. Більше того, ця особа нас зацікавила тим, що її життєвий шлях пов'язаний з Львівською політехнікою.

Стаття, яку ми плануємо подати у «Хроніки...» про Галину Захарясевиц як про слухачку Львівської політехніки, цьому підтвердження. Таким чином, співпрацюючи з кафедрою історії, музеєзнавства та культурної спадщини ми інтегруємося в наукове середовище університету.

Оскільки у нашому фонді не було вичерпної інформації саме про життя і діяльність Галини Захарясевиц потрібно було провести неабияке дослідження. Ми звернулися у бібліотеки міста. Початком роботи стали опубліковані спогади її сучасників, залишені друковані згадки небайдужих друзів, а також мистецтвознавців [3], які проливають світло на її нележку, а подекуди, трагічну долю та багатогранну творчість, яку приховав час і безпам'ятство.

Разом з тим ми провели пошуки в інтернет-ресурсах. Виявили чимало публікації у діаспорних виданнях [2, 4, 5].

Іншим видом пошуку інформації стало відвідування музейних установ, а саме, Музею храму св. Климентія Шептицького, де демонструвалася виставка, на якій була представлена колекція творчих робіт, ескізів сюжетних начерків художниці, а також архівні світлини Галини Захарясевиц. Налагодили співпрацю з організаторами виставки – Лікарським клубом ім. Ю. Липи у Львові та історико-етнографічним музеєм «Бойківщина» у м. Самбір Львівської області, які надали дозвіл використати фотографії оригіналів праць і документів про Галину Захарясевиц як ілюстративний матеріал при підготовці публікації.

Пошуки джерельних матеріалів про Галину Захарясевиц привели нас у видавництво «Каменярь». Саме в ньому, завдяки директору видавництва, а також упоряднику Дмитру Сапізі, у 2021 р. побачила світ книга спогадів «Галина Захарясевиц:

спомин про мисткиню». Сьогодні готується до друку друге, доповнене видання про художницю, в якому буде розміщена наша стаття «Про що свідчать документи: Галина Захарясевиц – слухачка Львівської політехніки».

Матеріал, поданий у цій статті, спирається на ґрунтовні дослідження архівних матеріалів. До цього часу не було документального підтвердження про студентство Галини Захарясевиц.

У майбутніх планах історичної групи Науково-технічної бібліотеки організація презентації другого видання про Галину Захарясевиц-Липу та підготовка виставки мистецьких творів у бібліотеці і, таким чином, співпраця з видавництвом «Каменярь» та історико-етнографічним музеєм «Бойківщина» в Самборі.

Робота над статтею про Галину Захарясевиц до біографічного довідника «(Не)Відомі випускники Львівської політехніки» спонукала нас шукати відповіді на багато питань. У пошуках документів ми звернулись до Державного архіву Львівської області. Архівна справа Галини Захарясевиц, а їх виявилось дві, не тільки підтвердила її студентство у Львівській політехніці, а й допомогла нам увиразнити картину життєвого шляху нашої героїні. Саме у Львівській політехніці вона отримала свої навички з рисунку і графіки, розширила і удосконалила їх у Віденській школі мистецтв і ремесел (Kunstgewerbeschule / Кунстгеворбешулле) (тепер – Університет прикладних мистецтв у Відні).

Наблизимо постать Галини Захарясевиц і спробуємо дати розуміння того, чому її творчість залишилась поза належною увагою суспільства.

Народилася вона 28 квітня 1910 р. в с. Рахиня, неподалік м. Долини Станиславівського воєводства (тепер – Івано-Франківська область) в родині греко-католицького священника Луки Захарясевица, «дружина якого Антоніна Свіжевська була графського роду» [2, с. 94]. Після смерті батька, у 1922 р., разом з мамою та сестрою переїхала у Львів.

Детальніше про її дитячі роки, навчання у Львові дізнаємось з документів, які зберігаються у Державному архіві Львівської області. Як ми вже зазначали, саме ці документи стали доповненням до існуючих даних про навчання у Львівській політехніці, а у деяких аспектах біографії щодо дискусійних дат було внесено уточнення.

Перше, що привертає увагу, дві наявні архівні справи підписані: Галина-Марія Захарясевиц (Helena-Marja). Тобто дівчина мала інше ім'я – Марія, окрім відомого подвійного імені Галина-Олена.

Одна з них – особова справа слухачки групи рисунку Загального відділу Львівської політехніки, інша – особова справа студентки Архітектурного відділу Львівської політехніки [12, 13]. Перші аркуші – це анкети, заповнені при вступі на навчання.

На других аркушах особових справ, в акуратно, каліграфічно написаних Галиною-Марією Захарясевиц автобіографіях (*curriculum vitae*) знаходимо унікальні дані, які спростовують певні неточності її життєпису або доповнюють вже відомі факти. Використовуючи дані з двох автобіографій, з впевненістю можемо стверджувати: вона навчалася у народній школі у с. Рахиня, завершила перший клас гімназії в Бережанах; навчалася приватно протягом (1921–1922) рр. та здала іспит за перший клас в державній гімназії в Бережанах; вступила до другого класу Приватної жіночої гімназії сестер Василянок у Львові у 1922/23 навчальному році, яку завершила у 1929 р.

Дуже цікавою є інформація в автобіографії про запис на студії «першого року навчання гуманітарного відділу до Університету імені Яна Казимира у Львові» у 1930 р. У 1930/31 навчальному році стала студенткою Загального відділу Львівської політехніки.

У жовтні 1933 р. Галина звернулась із заявою до керівництва деканату Архітектурного відділу з проханням про зарахування її на перший курс цього відділення. Таке звернення було обумовлене тим, що саме 1933 р. у Львівській політехніці

було ліквідовано Загальний відділ. Дозвіл про перехід на відділ архітектури Львівської політехніки Галина Захарясевиц отримала і з жовтня 1933 р. вона продовжила студіювати на Архітектурному відділі.

Наступні документи в особових справах – це залікові книжки. Перше, на що ми звернули увагу, – це те, що Галина-Марія Захарясевиц була вільною слухачкою (особою, яка навчалася у закладі вищої освіти, маючи дозвіл на вивчення визначених освітніх компонентів (навчального курсу), які входять до програми, але не є студенткою).

Ті листки із залікових книжок, які є в особових справах, засвідчують перелік навчальних дисциплін. Звідси бачимо, що освіту здобувала у найкращих професорів Львівської політехніки. Ця інформація також підтверджується даними, отриманими з Програм Львівської політехніки за 1930/1935 навчальні роки (Program Politechniki Lwowskiej), які зберігаються у фонді нашої бібліотеки. За спогадами біографів Галини Захарясевиц «обдарована і здібна учениця привернула увагу молодшого асистента доцентури моделювання Юзефа Ружиського, який і рекомендував їй продовжити навчання у Віденській школі мистецтв і ремесел» [6, с. 62].

Останні записи у заліковій книжці за 1934 р. Записи у весняному семестрі 1935 р. відсутні, тому ймовірно цього року Галина Захарясевиц покинула Львів, щоб навчатися у Відні.

Подальше життя, творчість, перипетії долі Галини Захарясевиц описані у публікаціях її біографів та у спогадах. Навчання у Відні закінчила з відзнакою і вирішила їхати працювати до Варшави. У цей період вона познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком – лікарем Юрієм Липою, який активно займався громадсько-політичною діяльністю. У 1938 р. вони побрались. Після весілля подружжя Лип оселилося у Варшаві і проживало там до 1943 р. Це були найщасливіші роки життя Галини: розквіт таланту, (впродовж 1938–1942 рр. художниця активно займалась творчістю), взаєморозуміння та любов у сім'ї, радість материнства (донечки Іванка та Марта).

Влітку 1943 р. вони покидають Варшаву і переїжджають ближче до Львова. Чи думала Галина тоді, що життя готує їй важкі випробування... Перша зустріч з радянською дійсністю у 1944 р. обернулася для неї трагедією. Комуністична влада не тільки забрала найдорожчу людину, по-звірячи вбила чоловіка, а й на довгі роки розлучила з молодшою донечкою, Мартою, яку вона змушена була віддати на виховання чужим людям, остереігаючись подальших репресій [3, с. 6].

Галина ж переїхала до Львова, щоб загубитися у великому місті, змінивши прізвище на дівоче, з яким прожила до кінця життя [3, с. 95]. Сподівання Галини Захарясевиц-Липи уникнути стеження НКВД у великому місті були марними.

У найважчі для неї часи, поруч з нею була славетна Соломія Крушельницька, з якою вона познайомилася ще у Відні і яка взяла Галину під свою опіку.

Всесторонньо обдарована, вона володіла кількома іноземними мовами, мала літературний та творчий дар (писала вірші, оповідання та філософські казки), цікавилася медициною, східною філософією, добре зналася на етнографії й фольклористиці [13, с. 506]. Проте система, політична ситуація та обставини, в яких вона опинилась, не дали їй можливості розвинути і удосконалити свій талант. На собі вона в повній мірі відчула, що таке бути дружиною «ворога народу». І від цього – тяжкі поневірвання і переслідування, цькування та приниження, всяке замовчування її творчості та обмеження її можливостей як мисткині. Марними були її старання влаштуватись хоча б на якусь роботу, про розвиток творчості мова взагалі не йшла.

Нарешті у 1951 р., за участі небайдужих людей вона отримала роботу на Львівському промкомбінаті в цеху розпису тканин, а з 1953 р. в основному виконувала роботи за договорами [11, с. 86].

Окремо хочеться розповісти про її творчість. Її мистецький доробок вражає різноманітністю. Найяскравіше вона проявила себе у декоративному мистецтві, бездоганно володіла технікою

розпису по тканині – батиком. А ще: ілюструвала народні пісні, казки, й твори українських класиків, виготовляла вітальні листівки народного та релігійного змісту, виконувала сценічні декорації та робила костюми для вистав.

Її творчі роботи були представлені на виставках: перша персональна – ще у 1942 р. у Варшаві, друга – у 1948 р. в будинку Народної творчості у Львові, а в 1968 р. – посмертна [3, с. 28]. Ще одна виставка, у 1986 р., була організована завдяки старанням нечисленних друзів. Виставку дозволили, а вечір пам'яті – заборонили [6, с. 61–62].

Її шанував і пам'ятав мистецький світ далеко за океаном в українській громаді, і тільки на своїй рідній землі не знаходила належної оцінки і пошанування. Вперше, у 1990 р., коли львівська громада відзначала ряд ювілейних дат – 120-ліття Івана Липи, 90-ліття Юрія Липи, 80-ліття Галини Захарясевиц можна було ознайомитись із творчістю художниці у більш повному обсязі.

А на схилі життя, у далеких 60-х роках ХХ ст., вона була самотньою, поруч не було ні сім'ї, ні рідних. В останні роки життя важко хворіла, на жаль, доглядали її зовсім чужі, але небайдужі люди. Померла 10 червня 1968 р., похована завдяки сприянню головного художника театру ім. М. Занковецької Мирона Кипріяна на Личаківському цвинтарі в гробниці графів Захарясевиців.

Отже, джерелознавчі матеріали, з якими ми працювали, дозволили нам уточнити сумнівні фактичні дані біографії мисткині й представити ім'я Галини Захарясевиц не тільки спільноті університету, вписавши його в історію Львівської політехніки, а й долучитися до концепції політики пам'яті в культурній сфері.

Публікація результатів досліджень у віртуальному просторі – на сайті університету, а також популяризація інформації в соціальних мережах – засоби комунікації з громадськістю та рекламування діяльності бібліотеки.

Співпраця з різними культурними закладами – це наша присутність у регіональному культурному просторі, утвердження функції бібліотеки як культурного центру, творення позитивного іміджу та наше творче і професійне зростання.

Список бібліографічних посилань

1. Апостол новітнього українства: спогади про Юрія Липу. Львів : Каменярь, 2000. 239 с.
2. Волощак Ю. Ти стала обік ангела... *Зерна* : літ.-мистец. альманах українців Європи. 1996. Число 3. С. 93–96. URL : <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/25438/file.pdf> (дата звернення: 02.04.2024).
3. Галина Захарясевич-Липа: спомин про мисткиню. Львів : Каменярь, 2021. 122 с.
4. Гнатенко С. Галина Захарясевич-Липа : графік малих форм, майстер батіку. *Наше життя*. 1988. №. 6. С. 4–8. URL : <https://unwla.org/media/magazine/our-life/198x/1988-06-june-magazine-Our-Life.pdf> (дата звернення: 16.04.2024).
5. Гулик-Гнатенко С. Різдвяні поштівки Галини Захарясевич-Липи. *Народна воля*. 2006. 7 груд. (№ 45). С. 5. URL : <https://uvan.org/uploads/narodna-volia/2006/Narodna-vola-2006-45.pdf> (дата звернення: 22.04.2024).
6. Гулик-Гнатенко С. Через пелену років. *Галина Захарясевич-Липа: спомин про мисткиню*. Львів : Каменярь, 2021. С. 63.
7. До дня народження Галі Захарясевич. *100 кроків. Історія пластику* : блог. URL : <https://100krokiv.info/2016/04/do-dnya-narodzheniya-hali-zaharyasevych/> (дата звернення: 14.05.2024).
8. Корогородський Р. Може колись поговоримо... *Галина Захарясевич-Липа: спомин про мисткиню*. Львів : Каменярь, 2021. С. 37–46.

9. Кучеренко С. Нові джерела і додатки до біографії Галини Липи-Захарясевиц. *Галина Захарясевиц-Липа: спомин про мисткиню*. Львів : Каменяр, 2021. С. 102–118.

10. Липа-Гуменецька М. Знамено Юрія Липи. *Ю. Липа. Козаки в Московії* : іст. роман. Львів : Червона калина, 1995. С. 3–9.

11. Липа-Гуменецька М. Захарясевиц Олена (Галина) Лук'янівна : спроба біографії. *Галина Захарясевиц-Липа: спомин про мисткиню*. Львів : Каменяр, 2021. С. 85–86.

12. Личное дело Захариясевиц Гелены Марьи. *ДАЛО* (Державний архів Львівської області). Ф. 27. Оп. 5. Спр. 5823. 7 арк.

13. Личное дело Захариясевиц Гелены Марьи. *ДАЛО* (Державний архів Львівської області). Ф. 27. Оп. 5. Спр. 5818. 6 арк.

14. Саноцька Х. Відлуння зірваної струни. *Твори* : в 10 т. / Ю. І. Липа. Львів : Каменяр, 2005. Т. 1 : Поезія. С. 504–531.

15. Стефанчук У. П'ятдесят років діаспорної листівки. *Україна модерна* : міжнар. інтелект. часопис. 2017. 08 лют. URL: <https://uamoderna.com/blogy/ustina-stefanchuk/postcards/> (дата звернення: 16.04.2024).

References

1. Apostol novitn'oho ukrajinstva: spohady pro Jurija Lypu. (2000). L'viv: Kamenjar [in Ukrainian].

2. Vološcak, Ju. (1996). Ty stala obik anhela... *Zerna*, 3, 93–96. Retrieved from: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/25438/file.pdf> [in Ukrainian].

3. Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: spomyn pro mystkynju. (2021). Lviv: Kamenyar [in Ukrainian].

4. Hnatenko, S. (1988). Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: hrafik malyx form, majster batiku. *Naše žyttja*, 6, 4–8. Retrieved from: <https://unwla.org/media/magazine/our-life/198x/1988-06-june-magazine-Our-Life.pdf> [in Ukrainian].

5. Hulyk-Hnatenko, S. (2006). Rizdvjani pošivky Halyny Zaxarjasevyč-Lypy. *Narodna volja*, 7, 5. Retrieved from: <https://uvan.org/uploads/narodna-volia/2006/Narodna-vola-2006-45.pdf> [in Ukrainian].

6. Hulyk-Hnatenko, S. (2021). Čerez pelenu rokiv. V *Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: spomyn pro mystkynju* (pp. 61–67). L'viv: Kamenjar.

7. Do dnja narodžennja Hali Zaxarjasevyč. *100 krokiv. Istorija plastu*. Retrieved from: <https://100krokiv.info/2016/04/do-dnya-narodzhennya-hali-zaharyasevych/> [in Ukrainian].

8. Korohorods'kyj, R. (2021). Može kolys' pohovorymo... V *Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: spomyn pro mystkynju* (pp. 37–46). L'viv: Kamenjar [in Ukrainian].

9. Kučerenko, S. (2021). Novi džerela i dodatky do biohrafiji Halyny Lypy-Zaxarjasevyč. V *Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: spomyn pro mystkynju* (pp. 102–118). L'viv: Kamenjar [in Ukrainian].

10. Lypa-Humeneč'ka, M. (1995). Znameno Jurija Lypy. V *Ju. Lypa, Kozaky v Moskoviji* (pp. 3–9). L'viv: Červona kalyna [in Ukrainian].

11. Lypa-Humeneč'ka, M. (2021). Zaxarjasevyč Olena (Halyna) Lukjanivna: sprobna biohrafiji. V *Halyna Zaxarjasevyč-Lypa: spomyn pro mystkynju* (pp. 85–86). L'viv: Kamenjar [in Ukrainian].

12. Lyčnoe delo Zaxaryjasevyč Heleny Mar'y. DALO (Deržavnyj arxiv L'vivs'koji oblasti). F. 27. Op. 5. Spr. 5823. 7 ark.

13. Lyčnoe delo Zaxaryjasevyč Heleny Mar'y. DALO (Deržavnyj arxiv L'vivs'koji oblasti). F. 27. Op. 5. Spr. 5818. 6 ark. [in Ukrainian].

14. Sanoc'ka, X. (2005). Vidlunnja zirvanoji struny. V Ju. I. Lypa. *Tvory*. (T. 1, s. 504–531). L'viv: Kamenjar [in Ukrainian].

15. Stefančuk, U. (2017, Ljutyj 08). Pjatydesjat rokiv diaspornoji lystivky. *Ukrajina moderna*. Retrieved from: <https://uamoderna.com/blogy/ustina-stefanchuk/postcards/> [in Ukrainian].

Lyudmila Naida,

chief bibliographer
Scientific and technical library
National University "Lviv Polytechnic"
e-mail: liudmyla.v.nayda@lpnu.ua

THE FIGURE OF HALYNA ZAKHARYASEVICH IN THE CONTEXT OF THE INFORMATION POLICY OF MEMORY

Abstract. The article presents the results of the research work of the historical group of the Scientific and Technical Library of the Lviv Polytechnic National University in the context of the information policy of memory, in order to form the historical consciousness of Ukrainians, which is based on important events and biographies of famous figures. Attention is focused on the figure of Galina Zakharyasevich - the wife of Yuri Lipa, and the desire to return her name to the intellectual space.

The collaboration of the Scientific and Technical Library in the process of searching for information with sociocultural institutions is disclosed. The results of this cooperation with various institutions that provide an opportunity to be present in the regional cultural space are shown.

On the basis of a thorough study of archival documents, materials are presented that confirm the student body of Galina Zakharyasevich at Lviv Polytechnic. Features and details of the training process of the student of the general department and the architecture department are shown. Source studies were worked out, which made it possible to clarify the actual data of the artist's biography and present the name of Galina Zakharyasevich not only to the university community, inscribing it in the history of Lviv Polytechnic, but also to join the concept of memory policy in the cultural sphere.

Based on the memories and publications of her biographers, the difficult life path and the vicissitudes of Galina Zakharyasevich's fate are highlighted. A brief excursion of her artistic heritage was made: possession of the technique of painting on fabric - batik; the work of an illustrator of folk songs, fairy tales and works of Ukrainian classics; making greeting cards of folk and religious content, performing scenery and designing stage

costumes. The organization of exhibitions of creative works of the artist is highlighted.

The presentation of research results is emphasized: publications in the virtual space - on the university website; popularization of information in social networks; preparation of an article for the anniversary collection dedicated to the memory of Galina Zakharyasevich-Lipa.

It focuses on the means of communication between the Scientific and Technical Library and the public and the role in promoting the activities of the library.

Keywords: *Historical memory, research, archival documents, cooperation, project, Lviv Polytechnic, Galina Zakharyasevich.*

Цитування:

Найда Л. Постать Галини Захарясеви́ч в контексті інформаційної політики пам'яті. *Інформаційна політика пам'яті – виживання, збереження та розвиток українських бібліотек у період сьогодення* : матеріали V Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. (Ужгород, 16 жовт. 2024 р.) / редкол. : М. М. Медведь (відп. ред.) та ін. ; ДВНЗ «Ужгор. нац. ун-т», Наук. б-ка. Ужгород, 2024. С. 128–141.

Naida, L. The figure of Halyna Zakharyasevich in the context of the information policy of memory. *Information policy of memory – survival, preservation and development of Ukrainian libraries in the present period* : materials of the 5th scientific and research Internet conference (Uzhhorod, Oct. 16, 2024). Vidp. red. M. Medved (pp. 128–141). Uzhhorod [in Ukrainian].